

20 – 24 september

Wanneer iemand
een vreemde voor zichzelf is,
is iemand ook van anderen vervreemd.

Als iemand niet meer in verbinding
met zichzelf staat,
kan iemand ook niet verbinden
met anderen.

“We zijn allemaal van hetzelfde deeg,
maar anders gebakken.”
Gelijk en toch verschillend,
zo zijn wij mensen.

aan allen die zich willen engageren

De mensen zijn onredelijk,
onlogisch, egocentrisch.
Hou er toch maar van...

Als je goed doet,
zullen de mensen je beschuldigen
van eigenbelang.
Doe toch maar goed!

Als je succes hebt,
dan krijg je valse vrienden
en ware vijanden.
Oogst toch maar succes!

Eerlijkheid en oprechtheid
maken je kwetsbaar.
Wees toch maar eerlijk en oprecht.

De grootste mensen met de verstandigste
ideeën kunnen neergeschoten worden
door de domste mensen
met de domste ideeën.
Denk toch maar ruim!

Waar je jaren voor nodig hebt
om iets op te bouwen,
daar ken je werk
in één nacht vernietigd worden.
Bouw toch maar voort!

Mensen hebben echt hulp nodig,
maar weigeren soms om geholpen te worden.
Help ze toch maar!

Geef de wereld het beste dat je hebt,
en ze slaan je om de oren.
Doe toch maar je uiterste best.
Bisschop Muroreba – Zimbabwe
De kracht van verbinden –

Dat we verschillen
ondanks het feit dat we gelijk zijn,
is heerlijk en verrijkend.

Omdat we gelijk zijn,
kunnen we elkaar begrijpen.
We kunnen stappen
in elkaars taal en gedachten.

Fundamenteel hebben we dezelfde verlangens
naar geluk en erkenning,
naar hoop en troost.

Om dezelfde dingen zijn we blij,
voor dezelfde dingen treuren wij.

En toch zijn we anders,
elkeen anders dan de andere.
Dat verrijkt ons.

Van de cultuur zegt men
dat ze pas rijker wordt
in de confrontatie met andere culturen.

Ook voor mensen is dat zo,
de ontmoeting met anderen
maakt ons meer mens.

Ook in ons denken en ons geloven
verschillen we.

Precies daarom kunnen we leren van elkaar:
de jood van de christen,
de christen van de moslim,
de moslim van de boeddhist.
Niet om de ander te worden,
maar om meer onszelf te kunnen worden.

Mark Van de Voorde

de kracht van verbinden

groeien in verbondenheid

We groeien dit schooljaar in verbondenheid
als we niet ijverig op zoek gaan
naar elkaars tekorten:
is iedereen niet veel groter
dan de som van zijn onvolkomenheden?
We komen elkaar nabij als we kunnen zeggen:
"Jij hebt heel wat talenten,
die ik helemaal niet heb
of in veel mindere mate bezit.

We groeien dit schooljaar in verbondenheid
als we elkaars kunnen niet benijden
maar dit zelfs pogen te verruimen.
We wijzen op vaardigheden
die de andere in aanleg heeft,
maar onvoldoende kent:
"Werk met al je talenten
en straks ben je de mens die je kunt worden".

We groeien dit schooljaar in verbondenheid
als we ons spontaan verheugen
over wat de andere uitstekend doet:
zijn welslagen is voor ons een persoonlijk
succes.

Mocht hij felle tegenwind krijgen
en mislukken in wat hij onderneemt,
dan gaan wij daaronder gebukt
als ging het om een persoonlijke nederlaag.

Wij groeien dit schooljaar in verbondenheid
als we niemand dwingen
op ons ritme te leven.
Niemand hoeft zich aan te passen
aan wat onze voorkeur geniet,
want iedereen heeft het recht
helemaal zichzelf te blijven.
Al verschillen we veel van elkaar
onze wegen lopen niet uiteen.

We groeien dit schooljaar in verbondenheid
als we zelf in uren van gespannenheid
onze emoties weten te beheersen,
zodat er nooit scherpe woorden vallen
die heel diep kwetsen
en pijnlijke littekens nalaten.
De ervaring leert dat we alleen meester zijn
over woorden die we niet hebben gesproken.

We groeien dit schooljaar in verbondenheid,
als we erin slagen
spontaan en oprecht uit te drukken
hoezeer we waarderen wat iemand
dag na dag, trouw voor ons doet.
Iedereen is er gelukkig om, te weten
dat hij niet overbodig is
maar voor velen
veel betekent.

Verbondenheid wordt kracht
die niet te breken is
Zo gaan mensen ook vandaag
met elkaar op weg.
Niets bijzonders,
niets speciaals.
Doodgewone mensen,
alledaagse gebeurtenissen:
lief en leed,
geluk en ongeluk,
angst en twijfel...
Doodgewone mensen
die klagen en hopen,
die elkaar vertellen
wat hen bezig houdt.
Die ervaringen delen
en ter sprake brengen,
en ze laten bezinken
tot ze helder worden
op de bodem van de herinnering.
Mensen die intreden
in elkaars verhaal,
worden samenhorig.
Ze dragen elkaar
op de weg
van mens naar medemens,
van vreemd naar vriend.
Verbondenheid wordt kracht
die niet te breken is.
Zo gaan mensen
ook vandaag
de weg van het leven.

Droom van een schoolteam

dynamiek en enthousiasme
discussie en consensus
filosoferen en concretiseren
van groep naar ploeg
anderen anders leren kennen
zich betrokken weten
zich getrokken voelen
door anderen tot anderen
uniteit bevorderend
deugddoend plezier
deugddoende gesprekken
collega's die verrassen
samen aan hetzelfde eind trekken
allemaal gedreven door dat ene
waar we allemaal voor staan
en wat we allemaal willen zijn :
een hart voor kinderen, jongeren én elkaar!
uit : 'de genietbare school